

P.Koelju Brida citīti par drosmi, eksistenci, šaubām

„Drosmīgie baidās, bet rkojas. Un rkojas tīpēc, ka ticībr numiem.”

„... mīš nekad, jī, nekad nenoskaidrosim mīsu eksistences galīgo iemeslu. Mīš uzzin sīm, kī, no kurienes, kad un kīdīveidīesam nokīuvuši šeit. Taīu jautījumam, kīpīcī?, nav un nekad nebīs atbildes. LielīVisuma Arhitekta galvenais nolīks ir tikai Viīa un neviena cita ziī.

99 % visu planītas iedzīvotīju, kīnu prot, risīna šojautījumu. Kīpīcī mīš esam šeit? Daudzīuzsakta, ka atbildīatraduši reliīģīvai materiālismī. Citi bezjīdzīģīnotriec dzīvīun naudu, izmīsgīpīloties izprast dzīves jīģī. Pavisam nedaudzīatstījšojautījumu neatbildītū un dzīvo tikai pašreizījam brīdīm, nedomājot par rezultītūvai sekīm. Un tikai drošīrdīģīzīna arīvienģīpareizo atbildīuz šojautījumu: TO MīS NEZIN Mī.

Pirmajībrīdīšīda atbildēvarīšīistībiedjōšā un atstīt mīš neaizsargītus, saskaroties ar pasaulīun ar pasaules lietūkīrtībū, domājot par dzīves jīģī. Taīu pirmajīm izbailīm rimstot, mīš pakīpenīskī sarodam ar vienģīpareizo risīnjūmū – piepildīt savus sapnīus. Drosme izšīrties par labūallaģīgībītāīrcībai arīvienģīgais veids, kīapliecinīt pāīvībūuz Dievū. „

„ Nēkad nēprstīģīšaubīties. Kad prstīģīšaubīties, uzskatī, ka savīcēesī apstājusies. Un tad ierodas Dievs un visu nojauc, tas ir veids, kīViīšīkontrolīsavus izredzītos. Tīdīģīdi Viīšīpanīk, ka izredzītāis cīlvīks noiet visu tam nolēmto cēū. Viīšīpiespējīdooties tīlīk, kad mūģīģīiemeslū dīcīlvīks ir apstājies – vai nu tīir pašāpmierīntībāvai slinkums, vai aplamā iedomā, ka viīšīvisūjauzīna. Bet ir jīpiesargīš – nekad nēpieauj, ka šaubas paralizītāvūrcībū. Ja kīds līmums ir jīģīpieem, tas ir jīģīpieem, kaut arīnēesī nēdroša, nēprīliecinītā, ka šīs līmums ir pareīzs. Tas, kurš rkojas, nekad nēkdīs, ja, pieemot līmumu, patur prītīsenūvcū parunū. Ja nēaizmīrsīģīšō sakīmo, vienmīrīpratīģīkīmģīlīmumu prīvrstīpareīzī. Un sakīmvīrds ir šīds: „Nelabāis mītīnīssīkumos.” Uz šō parunū ir kīds aizspriedums, tīmums izlīdzīvienģīģītad, kad mums tas ir nēpieciešams.”